

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ

1000 София, ул. "Шести септември", № 29

Рег. № 1-61371, екз. № 2
02.12. 2013 г.

Вх. № КБФ-303-02-1
02.12.2013 год.

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
КОМИСИЯТА ПО БЮДЖЕТ
И ФИНАНСИ ПРИ
42-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Г-Н ЙОРДАН ЦОНЕВ

СТ А Н О В И Щ Е

ОТНОСНО: второ гласуване на Законопроект за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс № 302-01-30, внесен от Министерския съвет

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,

Разглежданият в пленарно заседание на второ гласуване законопроект за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) е с вносител Министерски съвет.

В хода на съгласувателната процедура по реда на чл. 32 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация, Министерството на вътрешните работи е представило съгласувателно становище в подкрепа на законопроекта без бележки и предложения.

Съобразно мотивите към законопроекта, предмет на регламентиране е и осъществяването на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск на територията на Република България. С въвеждането на фискален контрол се цели предприемането на конкретни мерки за защита на фискалната позиция и за предотвратяване неплащането на ДДС, корпоративни данъци и данъци върху доходите на физическите лица.

Предвижда се фискалният контрол върху движението на стоки с висок фискален риск да се осъществява на територията на цялата страна само от органи по приходите, оправомощени от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите.

На фискален контрол ще подлежи движението на всички стоки с висок фискален риск, независимо от мястото на получаване/разтоварване на стоката - територията на страната, територията на друга държава - членка на Европейския съюз, или на трета страна. Фискалният контрол няма да се прилага по отношение на стоките под митнически режим.

В съответствие с посочените цели, систематично е доразвита разпоредбата на чл. 12, ал. 1 от ДОПК, като посочените в този текст правомощия на органите по приходите са доразвити в новите ал. 2 и ал. 3 на същия член съобразно новото оправомощаване на органите по приходите за контролна дейност - фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск на територията на Република България.

С предлагани промени в чл. 13 от ДОПК конкретно се регламентират правата и задължения както на водача на транспортното средство, превозващо стоките с висок фискален риск, така също и на лицето - получател/купувач на стоката. В изрична разпоредба (чл. 13, ал. 4) се урежда, че идентични задължения имат и лицата, придружаващи стоката.

В § 3 и § 4 от законопроекта изчерпателно са уредени процедурите по предварително обезпечаване при фискален контрол и самият фискален контрол.

Предмет на регламентиране от законопроекта за изменение и допълнение на ДОПК е режимът за фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск. На органите, които ще го осъществяват - тези по приходите е предоставен инструментариум - достатъчно по обем и вид правомощия.

По време на второ гласуване на законопроекта в пленарна зала народни представители от опозицията категорично възразяват срещу разпоредбите на чл. 12, ал. 2, т. 1 (орган по приходите да спира транспортни средства на фискални контролни пунктове) и т. 4 (орган по приходите да изисква представянето на документ за самоличност от водача на транспортното средство) с мотив, че това са изключителни полицейски правомощия.

Полицейските правомощия са детайлно и лимитативно уредени в чл. чл. 53 - 91м от Закона за Министерството на вътрешните работи. В закона точно са определени случаите, в които на полицаия е вменено да оказва държавна принуда по отношение на правата и свободите на гражданите.

Следва да се отбележи, че съгласно чл. 37 от Закона за административните нарушения и наказания, органите с контролни правомощия се определят само в нормативен акт. Нормативното регламентиране на такива правомощия за съответните контролни органи е наложително с оглед осъществяване на техните дейности.

Необходимо е изрично да се посочи, че всеки контролен орган в Република България притежава правомощие да констатира извършените нарушения, както и самоличността на извършителя. Констатирането на каквото и да е административно нарушение става по съответната процедура от компетентния контролен орган само в писмена форма чрез съставянето на акт за извършено административно нарушение.

Съгласно чл. 6 от Закона за българските лични документи, гражданите са длъжни при поискване от компетентните длъжностни лица, определени със закон, да удостоверяват своята самоличност. Ако това задължение не бъде изпълнено, в чл. 80 от същия закон е предвидена санкция за неговото неизпълнение - глоба в размер от 50 до 300 лв.

Имплицитно, в правомощието на контролния орган да състави акт за констатиране на административно нарушение е заложено и задължението му (правомощието му) да изиска документ за самоличност на проверявания, на който ще бъде съставен акта, доколкото административнонаказателната отговорност е лична - на нарушителя.

Гореизложеното, по безспорен начин доказва неоснователност на твърдението, че органите по приходите, като контролен орган по движението на стоки с висок фискален риск, не могат да изискват документ за самоличност. Твърдяната уникалност (изключителност) на правомощието само полицейски орган да изисква документ за самоличност е несъстоятелна.

В съответствие с изискванията на Закона за защита на личните данни, на всеки контролен орган се предоставя достъп до лични данни. Няма контролен орган, който писмено да не декларира, че ще опазва конфидициалността на станалите му известни по време на работата му лични данни на проверяваните. Запознаването на контролния орган с данните от докумената за самоличност на съответния проверяван е негово задължение и абсолютно правомерно действие.

Не би следвало да се подлага на оспорване и възможността на органите по приходите, в качеството им на контролни органи по фискален контрол да спират транспортни средства.

В предлаганата нова ал. 2 на чл. 12 от законопроекта, това правомощие е предоставено на органите по приходите само в случаите, когато контролният фискален орган следва да спре превозно средство във фискален контролен пункт, а не произволно и навсякъде по пътя.

С оглед на гореизложеното, промените в чл. 12 от законопроекта не следва да бъдат определяни само като полицейски правомощия, а като правомощия на контролен орган, на който по закон са възложени контролни функции.

ЗАМЕСТНИК-МИНИСТЪР

ЙОРДАН ГРАМОВ